

LBRIS

We know
books

Marcus Sedgwick

Lunatics and Luck

The Raven Mysteries

Nebunii cei norocoși

Cronicile corbului Edgar

Ediție bilingvă

Ilustrații de Pete Williamson

Traducere din limba engleză
de Claudia Drăgănoiu

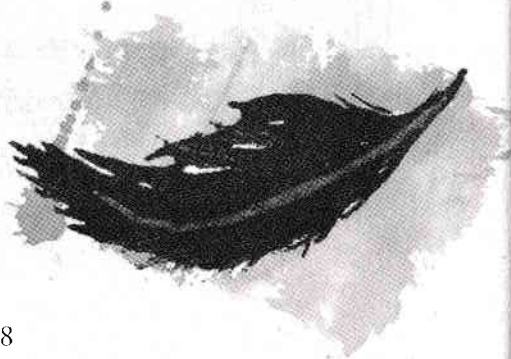

Aaaaark!

I think I'm going grey. Yesterday I found two grey feathers in my tail, and today three more on my little black belly. I say 'little' but I am wondering if it's not as little as it used to be. I've been doing a lot of standing sideways and gazing into the mirror, and if I breathe in it doesn't look too bad, but a bird can only hold his breath for so long before he goes lightheaded, sees stars, and falls off the mantelpiece, and that sort of thing can lead to trouble. Trouble with monkeys, for a start.

I suppose I might be getting on a bit, but you know, it's not the years, it's the damage this place does to me.

For example, I doubt I would have any grey feathers at all were it not for the frequent trauma and horrors I am subjected to living at Castle Otherhand, not to mention the general oddness that infects the old stones from time to time.

Cârrr!

Tare mi-e că încep să albesc. Ieri mi-am descoperit două pene albe în coadă, iar azi am dat peste încă trei pe burta mea mică și neagră. Bine, zic eu „mică“, dar mă frământ că poate nici n-o mai fi chiar așa de mică. M-am tot zgâit în oglindă, din profil, și dacă îmi trag burta, nu arată prea rău, dar cât să-și țină și o pasăre respirația, că numaidecât te ia cu amețală, vezi stele verzi și cazii de pe șemineu – și uite așa te alegi numai cu belele. Și prin belele mă refer la maimuțe, în primul rând.

Poate că îmbătrânesc, nu zic, dar să știți că nu anii sunt de vină, ci răul pe care mi-l pricinuiște locul ăsta.

De pildă, mă îndoiesc că aş avea vreo pană albă dacă n-ar fi chinurile și ororile pe care le îndur adesea la Castelul Altămână, ca să nu mai vorbesc de ciudățeniile obișnuite care invadează din când în când grămada asta veche de pietroaie.

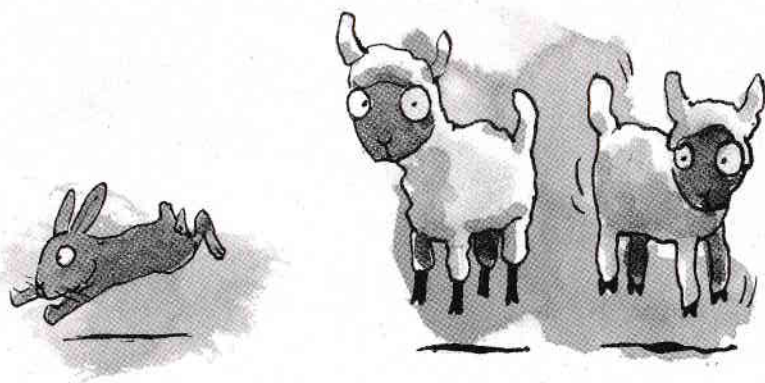
I'm speaking of weirdness here; peculiarities, kookiness and outright lunacy, and I can think of no greater example of this than the most dubious and downright barking series of events that recently occurred.

It all began on the day of the earthquake.

I call it a quake, out of politeness, but if its back were turned I would whisper that it was really only a tremor. Nevertheless, it was terrifying.

There was no warning.

It was a calm and sunny spring morning, the lambs were bouncing vertically in the pastures above the lake, fluffy bunnies were to be seen skipping through the daffodils at the edge of Otherhand Wood, and birds smaller and stupider than me were flying round in circles, showing off to the lady birds.

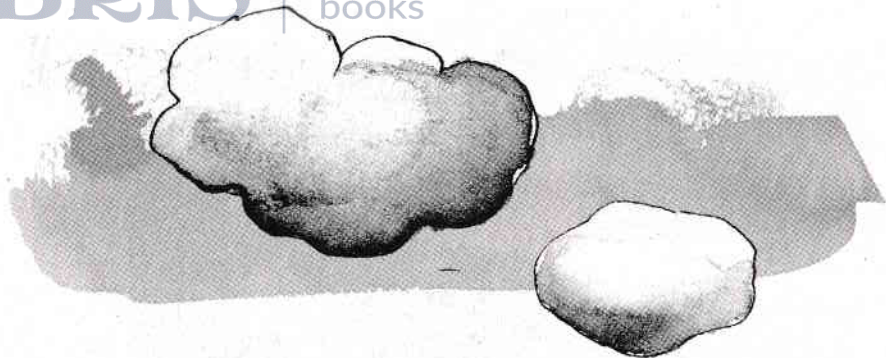
Vorbesc aici despre tot felul de lucruri stranii; bazaconii, trăsnăi și curate nebunii, și nu mă pot gândi la un exemplu mai bun decât șirul de evenimente, care de care mai dubioase și mai bizare, petrecute aici de curând.

Totul a început în ziua cutremurului.

Îl numesc „cutremur“ doar din politețe, căci, dacă aș fi genul care șuşotește pe la spate, aș spune că n-a fost decât o dârdâială. Oricum, a fost înspăimântător.

S-a întâmplat din senin.

Era o dimineață de primăvară calmă și însorită, mieii săreau ca pe arcuri pe pășunea de dincolo de lac, iepurași pufoși se vedeau topăind printre narcisele de la marginea pădurii Altămână și niște păsări mai mici și mai nătânge decât mine zburau în cerc, ca să se dea mari în fața doamnelor păsăruici.

I was perching on the High Terrace with the children, striking noble poses and gazing out across the valley, giving the impression that I was full of thoughts about the deep and meaningful things in life to anyone who might care to notice. No one did.

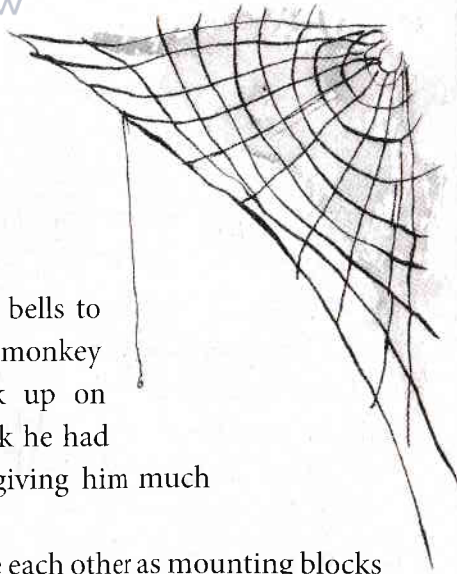
Solstice was sitting in a wickerwork chair that she'd borrowed from her mother's room, feet crossed on the table, a large book with the word 'Spells' on the cover propped in her lap.

Eu stăteam cocoțat pe Terasa Înaltă, cu copiii, și încercam tot felul de poziții nobile, uitându-mă pierdut peste vale, ca să dau impresia, în caz că interesă pe cineva, că sunt cufundat în meditații adânci despre sensul vieții. Nu interesă pe nimeni.

Solștiția era așezată pe un scaun de răchită pe care-l împrumutase din camera mamei sale, cu picioarele încrucișate pe masă și cu o carte mare, pe care scria „Vrăji“, sprijinită în poală.

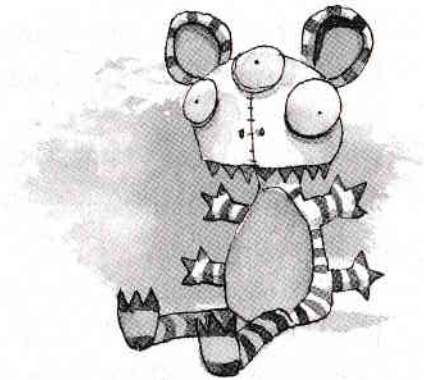
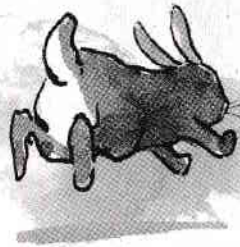
Cudweed was trying to tie bells to Fellah's tail so that the blasted monkey would not be able to sneak up on anyone any more; a nasty trick he had just learned and which was giving him much childish pleasure.

The twins were trying to use each other as mounting blocks to climb onto the terrace parapet so that they could continue to exercise the death wish they seem to have been born with.

All was lovely, and then there was a sudden but overwhelming smell of bad eggs.

'Oh, Fellah!,' Cudweed said, wrinkling his nose, and I have to say that the monkey almost had the pride to look offended.

But the stink was soon forgotten, as a great and thunderous rumble broke over the valley from the mountain behind the castle. There was a second of quiet, and then everything began to **Wobble**.

Ciumăfaie se chinuia să-i lege niște clopoței de coadă maimuței aleia blestemate, ca să nu se mai poată furișa și speria pe toată lumea – o apucătură nesuferită pe care Băiatu' o dobândise de curând și care îi producea o plăcere puerilă.

Gemenii încercau să se cațare unul pe celălalt ca să ajungă la parapetul terasei, unde să-și poată manifesta în continuare dorința de a muri – o înclinație cu care par să se fi născut.

Totul era minunat, apoi ne-a învăluit un miros de ouă stricate, brusc și copleșitor.

— Aoleo, Băiatu'! a spus Ciumăfaie, strâmbând din nas, și trebuie să spun că maimuța aproape că a avut mândria să pară ofensată.

Dar duhoarea a fost repede dată uitării, căci s-a rostogolit peste vale un zgomot teribil, ca de tunet, dinspre muntele din spatele castelului. Preț de o clipă, s-a lăsat liniștea, apoi totul a început să se **Clatine**.

High Terrace, castle, chairs, table, children both small and large, monkey and raven alike, everything began wobbling like a jelly.

It lasted perhaps fifteen seconds, twenty tops, but I assure you the whole thing was at the same time both really scary and really, really odd.

'Solstice?' wailed Cudweed, throwing himself under the picnic table.

Solstice herself had a puzzled look on her face, and then slipped out of the wickerwork chair.

Fellah set off at a million miles an hour, or something close to it, off over the rooftops of the castle, never to be seen again. Or so I hoped.

The twins rolled around on their backs, giggling and waving their legs in the air, and I decided the safest place to be was in the air, which I was pleased to find, wasn't wobbling.

Then it was over.

'What . . . ?' wailed Cudweed, from under the table. 'What . . . ?'

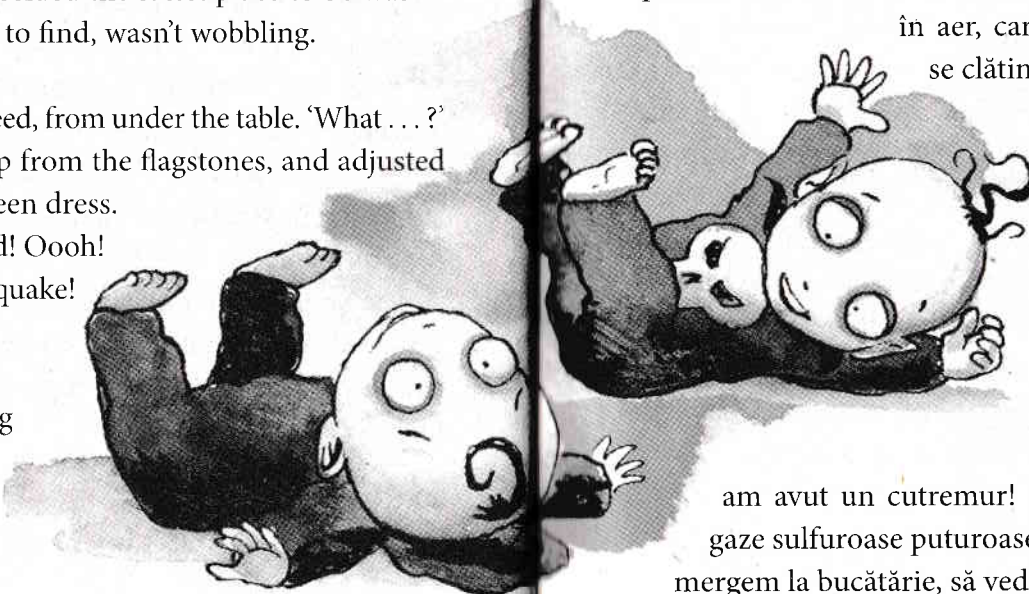
Solstice picked herself up from the flagstones, and adjusted the hem of her black velveteen dress.

'Ooh!' she said. 'Cudweed! Oooh!

I think we just had an earthquake!

The earth has ruptured!

Releasing stinky sulphurous gases and making everything wibble-wobble . . . Let's go to the kitchens and see how much has been broken!

Terasă Înaltă, castel, scaune, copii mai mici și mai mari, maimuță și corb deopotrivă – toate au început să tremure ca piftia.

Să fi durat, poate, cincisprezece secunde, hai douăzeci, dar vă asigur că toată treaba a fost foarte înfricoșătoare și foarte, foarte stranie.

— Solștiția? s-a tânguit Ciumăfaie, aruncându-se sub masa de picnic.

Solștiția însăși, cu o privire uimită, s-a lăsat să alunece încetșor de pe scaunul de răchită.

Băiatu' a luat-o la goană, cu un milion de kilometri la oră, sau pe-acolo, peste acoperișurile castelului, iar urma i s-a pierdut pentru totdeauna. Sau, mă rog, așa speram eu.

Gemenii se rostogoleau pe spate, chicotind și dând din picioare, iar eu am decis că cel mai sigur loc, în clipa aceea, era în aer, care, spre marea mea bucurie, nu se clătina.

Apoi totul s-a sfârșit.

— Ce...? Ce...? se tânguia Ciumăfaie de sub masă.

Solștiția s-a ridicat de pe dalele de piatră și și-a aranjat poalele rochiei de catifea neagră.

— Ooh! a exclamat ea.

Ciumăfaie! Ooh! Cred că tocmai am avut un cutremur! S-a crăpat pământul! Eliberând gaze sulfuroase puturoase și făcând să se clatine totul... Să mergem la bucătărie, să vedem ce s-a spart!